

Сонет 2

Жоашен Дю Белле

2

Не слави прагнути, не в пошуках скарбів
Я в мандри вирушив із батьківського дому,-
Щоб долю суджену знайти в краю чужому
По той бік сніжних Альп і вічних льодовців.

Я вірю в Честь, яку не вкриє прах віків,
В Одвагу, що не вмере у падолі земному,
Так щедро квітнучи у серці молодому,
Що скарбу більшого й не хочу від богів.

Для служби щирої я перейшов хребти,
Щоб тут, в Італії, три роки провести,
Де я живу й тепер, ні, не живу — томлюся.

Я для обов'язку пройду ще безліч гір,
Змінюю Францію на Індію, Алжир,
А треба — кину й рай, і в ад переселюся.